

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010024
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanej C. I., nar. XX.XX.XXXX v R., okres D., trvale bytom obec E., okres D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/9/2019 zo dňa 24. júna 2019, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 15. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovanej C. I. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. júna 2019 pod sp. zn. 2T/9/2019 bola obžalovaná C. I., nar. XX.XX.XXXX uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v dobe od 13.08.2018 do 08.55 h dňa 16.11.2018 v E. a všade tam, kde sa zdržiavala, bez vážneho dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/19/2018-86 zo dňa 22.02.2018, právoplatným dňa 14.06.2018, a to i napriek výzve Okresného súdu Prievidza na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody pod sp. zn. 1T/19/2018-95 zo dňa 04.07.2018 s lehotou nástupu najneskoršie dňa 13.08.2018 a v prípade neskoršieho prevzatia výzvy na nastúpenie do výkonu trestu, do 3 dní odo dňa prevzatia výzvy v čase od 08.00 h do 15.00 h v Ústave na výkon väzby Ilava, ktorú prevzala dňa 09.08.2018, pričom na základe príkazu Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/19/2018 zo dňa 06.11.2018 bola príslušníkmi OR PZ Partizánske dňa 16.11.2018 dodaná do výkonu trestu odňatia slobody do ÚVTOS a ÚVV Ilava.

Za to bol odsúdená podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadla odvolaním čo do výroku o uloženom treste obžalovaná C. I.. Odvolanie písomne odôvodnila prostredníctvom obhajcov tým, že prvostupňový súd síce správne rozhodol o uznaní viny na základe jej súdom prijatého vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a správne tiež žalovaný skutok posúdil po právnej stránke ako žalovaný trestný čin, ale nestotožňuje sa s jeho rozhodnutím o uložení trestu, kedy podľa jej názoru jej mohol uložiť niektorý, do úvahy prichádzajúci alternatívny trest, prípadne upustiť od uloženia ďalšieho trestu. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s jeho výmerou

považuje za neprimeraný vzhľadom na všetky zákonné kritériá pre ukladanie trestov. V tejto súvislosti poukázala na situáciu, ktorá nastala po vydanom trestnom rozkaze v prejednávanej veci, v ktorom jej bol uložený totožný trest ako v napadnutom rozsudku v situácii, kedy ešte neurobila vyhlásenie o uznaní viny a nemohla byť jej tak priznaná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona ako na hlavnom pojednávaní. Táto skutočnosť však nebola súdom prvého stupňa dostatočne zohľadnená v jej prospech pri ukladaní trestu, navyše s prihliadnutím na skutočnosť, že toho času už vykonáva jej predtým uložený 14-mesačný a 5-mesačný trest odňatia slobody v iných trestných veciach (Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/19/2018 a 2T/46/2018). Vzhľadom na uvedené navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a aby jej sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil iný druh trestu, alebo aby podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, v neprítomnosti obžalovanej a za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca v rámci konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť tam uvedeným spôsobom.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadok ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovanú napadnutým rozsudkom za vinnú z trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku, pretože táto svojím konaním popísaným v žalovanom skutku naplnila všetky zákonné (formálne aj materiálne) korektív, t. j. stupeň nebezpečnosti konania) znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej, hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. O osobe obžalovanej bolo zistené, že ide o páchatel'ku, ktorá doposiaľ nevedla riadny život, spáchanie žalovaného skutku už v prípravnom konaní nepopierala, resp. priznala jeho spáchanie a na hlavnom pojednávaní uznala vinu z jeho spáchania spôsobom podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie po splnení ďalších obligatórnych procesných podmienok aj prvostupňový súd právoplatne prijal. Obžalovaná tiež presvedčivo i úprimne oľutovala spáchanie žalovaného skutku. Prvostupňový súd preto správne obžalovanej potom priznal poľahčujúce okolnosti nielen podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ale i podľa písm. n) citovaného ustanovenia, keďže vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny pri ukladaní trestu nezohľadnil postupom podľa § 39 Tr. zákona, t. j. mimoriadnym znížením pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody (v súlade s judikatúrou a už ustálenou súdnou praxou), čo však ani vzhľadom na dolnú hranicu zákonnej sadzby (0 rokov) prakticky ani nebolo možné. Ani odvolací súd nemal za to, že v posudzovanom prípade by bolo z hľadiska všetkých zákonných kritérií, pri ukladaní trestu obžalovanej a účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona adekvátne postupovať pri ukladaní trestu tak, že jej uloží iný druh trestu, než trest odňatia slobody, teda niektorý z alternatívnych zákonných trestov, či dokonca upustí podľa § 44 Tr. zákona od uloženia ďalšieho trestu. Súd prvého stupňa správne tiež u obžalovanej identifikoval príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Prvostupňový súd postupoval vecne správne a zákonne, keď potom uložil obžalovanej trest odňatia slobody, spojený iba s jeho bezprostredným výkonom, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona,

t. j. so znížením hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (v posudzovanom prípade z 2-och rokov na 16 mesiacov), vo výmere štyroch mesiacov, t. j. prakticky takmer pri dolnej hranici zákonnej sadzby (0 rokov). Správne tiež obžalovanú zaradil na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná nebola pred spáchaním žalovaného skutku ešte vo výkone trestu odňatia slobody a pre iné, prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani odvolací súd nezistil žiadne relevantné dôvody. Na druhej strane odvolací súd dospel k záveru, že relevantné dôvody na iné, ešte miernejšie potrestanie obžalovanej tak, ako sa ona domáhala uložením iného druhu trestu z okruhu možných alternatívnych trestov, či dokonca na upustenie od uloženia ďalšieho trestu, rovnako nie sú dané. Odvolací súd na rozdiel od názoru obžalovanej nepovažuje, vzhľadom najmä na jej osobu a osobné pomery, možnosti jej nápravy, okolnosti spáchania žalovaného skutku (keď odignorovala súd ohľadom nástupu do výkonu trestu odňatia slobody), doterajšie odsúdenia za inú, jej predchádzajúcu trestnú činnosť za dostatočné, aby jej bol uložený ešte miernejší či dokonca žiaden trest, čo by bolo v posudzovanom prípade obžalovanej v zjavnom rozpore s očakávaným naplnením účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. V neposlednom rade by to bolo aj v rozpore s naplnením generálno-preventívneho účinku, t. j. v takýchto prípadoch by došlo k strate pôsobenia na ostatných potencionálnych páchatel'ov a dochádzalo by tak k ešte častejšiemu výskytu ignorovaných rozhodnutí a nariadení orgánov verejnej moci, vrátane súdov. Prvostupňovým súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanej je vzhľadom aj na jeho výmeru trestom primeraným a dostatočným tiež pre individuálny preventívny účinok, teda bude dostatočným ponaučením pre obžalovanú, aby v budúcnosti už neignorovala orgány verejnej moci a napokon napadnutý trest dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovanej v posudzovanom prípade.

Z uvedených dôvodov odvolanie obžalovanej C. I. odvolací súd podľa
zamietol, pretože nebolo dôvodné.

§ 319 Tr. poriadku

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.